

Mama

Mihai Ionescu

Din ceața negurilor reci si-ndurerate de amar,
Rechem acuma spectrul tău la lumânarea unui felinar
Căci tu mi-ai spus: recheamă-mă ș-am să revin
O clipa sa veghez deasupra somnului tau lin!

Asa cum luna se zareste noaptea-n lacul cel albastru,
Asa cum soarele-si vadeste lumina alba ca de astru,
Si tot asa cum tu pasesti in soapta in sanctuarul castru,
Asa as vrea si eu sa fii acum cu mine
Si sa ma strangi la piept ca-n zilele de bine!

Or trece anii si s-or darama castele,
S-or perinda regine mai multe ca in stele,
Si soarele de s-ar opri o clipa-n loc
Doar chipul tau va sta in sufletu-mi intiparit cu litere de foc.

O lacrima amara pe mormantu-ti sfant
Inca revad chipul rapus atat de crunt.
Puteai sa mai intarzii macar o clipa
Dar nu e vina ta ca ai plecat in pripa!

Te-ai dus de timpuriu in raiul cel de flori
Te plimbi acum printre icoane si harpe cu corzile de nori
Privesti ingrijorata la lumea cea de jos,
Si nevazandu-ti fiul, inima-ti tresare dureros!

Dar nu il vezi si n-ai sa-l vezi...
Si florile-ti soptesc ca ai sa-l pierzi!
E sub o lespede de piatra
Si te priveste cu ochii sai de-o stralucire mata.

Asteapta dulce mama pe fiul tau pierdut,
Intampina-l cu-n zambet si cu un bland sarut
Caci viata e-n zadar un vis de nepierdut,
Surprins o clipa-n loc de zambetul meu mut!

- 13 decembrie 1993